

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Головне слідче управління

вул. Володимирська, 33, м. Київ, 01601, факс (044) 279-66-31, тел. (044) 255-84-88
www.ssu.gov.ua e-mail: san@ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 00034074

ПОВІДОМЛЕННЯ

про зміну раніше повідомленої підозри

м. Київ

«23» листопада 2023 року

Старший слідчий в особливо важливих справах 3 відділу 3 управління досудового розслідування Головного слідчого управління Служби безпеки України Радіонова Анастасія Олександрівна, розглянувши матеріали досудового розслідування, відомості про яке внесено 29.05.2023 до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 22023000000000543, та встановивши наявність достатніх доказів для зміни раніше повідомленої підозри Даудову М.Х. у вчиненні кримінального правопорушення, керуючись положеннями ст. ст. 2, 40, 42, 276-278 КПК України, -

ПОВІДОМИВ:

Даудову Магомеду Хожахмедовичу,
26.02.1980 року народження,
уродженцю с. Шпаковське
Шпаковського району
Ставропольського краю РРФСР СРСР,
місце проживання: Російська
Федерація, Чеченська Республіка,
Курчалойвський район, м. Курчалой,
голови Парламенту Чеченської
Республіки, робоча адреса: Російська
Федерація, Чеченська Республіка
м. Грозний, вул. Восточная, 48,
громадянину Російської Федерації,
паспорт громадянина Російської
Федерації серія 9608 № 116000,
виданий 23.01.2009 відділом УМФС
Росії по Чеченській Республіці в
Курчалойвському районі -

про те, що він підозрюється у:

- здійсненні пособництва у веденні агресивної війни, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 27 ч. 2 ст. 437 КК України;

- здійсненні пособництва у вчиненні умисних дій з метою зміни меж території України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, які призвели до загибелі людей та інших тяжких наслідків, вчинене представником влади та за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 27 ч. 3 ст. 110 КК України.

- поширенні службовою особою матеріалів, у яких містяться виправдовування, визнання правомірною збройної агресії Російської Федерації проти України, розпочатої у 2014 році, виправдовування, визнання правомірною тимчасової окупації частини території України, а також глорифікація осіб, які здійснювали збройну агресію Російської Федерації проти України, розпочату у 2014 році, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 436-2 КК України

Фактичні обставини кримінальних правопорушень, у вчиненні яких підозрюється Даудов М.Х.:

24 жовтня 1945 року набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй, підписаний 26 червня 1945 року, яким фактично створено Організацію Об'єднаних Націй (далі – ООН).

До складу ООН входять Україна, Російська Федерація (далі – РФ) та ще 49 країн-засновниць, а також інші країни світу.

Відповідно до частини 4 статті 2 Статуту ООН, усі Члени вказаної організації утримуються в своїх міжнародних відносинах від погрози силою або її застосування як проти територіальної недоторканності або політичної незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим чином, несумісним із Цілями Об'єднаних Націй.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН № 36/103 від 09 грудня 1981 року про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав та резолюціями: № 2131 (XX) від 21 грудня 1965 року, що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та про захист їх незалежності та суверенітету; № 2625 (XXV) від 24 жовтня 1970 року, що містить Декларацію про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин і співробітництва між державами відповідно до Статуту ООН; № 2734 (XXV) від 16 грудня 1970 року, що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки, та № 3314 (XXIX) від 14 грудня 1974 року, що містить визначення агресії, – установлено, що жодна з держав не має права здійснювати інтервенцію чи втручання у будь-якій формі або з будь-якої причини у внутрішні та зовнішні справи інших держав. Цими ж міжнародними документами закріплено обов'язок держав: утримуватися від озброєної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації, здійснення сприяння, заохочення чи підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на власній території навчання, фінансування та вербовки найманців чи засилання таких найманців на територію іншої держави.

Крім того, у статтях 1-5 Резолюції Генеральної Асамблеї ООН від 14 грудня 1974 року № 3314 (XXIX) серед іншого визначено, що ознаками агресії є застосування збройної сили державою проти суверенітету, територіальної недоторканності чи політичної незалежності іншої держави, застосування збройної сили державою в порушення Статуту ООН.

Будь-яке з наступних діянь, незалежно від оголошення війни, кваліфікується як акт агресії:

- вторгнення або напад збройних сил держави на територію іншої держави або будь-яка військова окупація, який би тимчасовий характер вона не мала, яка є результатом такого вторгнення або нападу, або будь-яка анексія із застосуванням сили території іншої держави або частини її;

- бомбардування збройними силами держави території іншої держави або застосування будь-якої зброї державою проти території іншої держави;

- блокада портів або берегів держави збройними силами іншої держави;

- напад збройними силами держави на сухопутні, морські або повітряні сили, або морські та повітряні флоти іншої держави;

- застосування збройних сил однієї держави, що знаходяться на території іншої держави за угодою з приймаючою державою, у порушення умов, передбачених в угоді, або будь-яке продовження їх перебування на такій території після припинення дії угоди;

- дія держави, яка дозволяє, щоб її територія, яку вона надала в розпорядження іншої держави, використовувалася цією іншою державою для здійснення акту агресії проти третьої держави;

- засилання державою або від імені держави збройних банд, груп, іррегулярних сил або найманців, які здійснюють акти застосування збройної сили проти іншої держави, які мають настільки серйозний характер, що це є рівносильним наведеним вище актам, або її значна участь у них.

У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16 липня 1990 року (далі – Декларація) вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах.

Відповідно до розділу V Декларації, територія України в існуючих кордонах є недоторканною і не може бути змінена та використана без її згоди.

Незалежність України визнали держави світу, серед яких і РФ.

Згідно з пунктами 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05 грудня 1994 року РФ, Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії і Сполучені Штати Америки підтвердили Україні своє зобов'язання згідно з принципами Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01 серпня 1975 року поважати незалежність і суверенітет та існуючі кордони України, зобов'язалися утримуватися від загрози силою чи її використання проти територіальної цілісності чи політичної незалежності України, і що ніяка їхня зброя ніколи не буде використовуватися проти України, крім цілей самооборони, або будь-яким іншим чином згідно зі Статутом ООН.

Відповідно до опису і карти державного кордону, які є додатками до Договору між Україною та Російською Федерацією про українсько-російський державний кордон від 28 січня 2003 року (ратифікований РФ 22 квітня 2004 року), територія Автономної Республіки Крим (далі – АР Крим), м. Севастополя, Донецької і Луганської областей відноситься до території України.

Статтями 1, 2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою.

Статтею 73 Конституції України закріплено, що виключно всеукраїнським референдумом вирішуються питання про зміну території України.

Упродовж 2013 року у зв'язку з демократичними процесами, які відбувалися на території України, у представників влади РФ та службових осіб з числа керівництва Збройних Сил Російської Федерації (далі – ЗС РФ), досудове розслідування та судовий розгляд щодо яких здійснюється в інших кримінальних провадженнях, виник злочинний умісел на вчинення протиправних дій, спрямованих на порушення суверенітету і територіальної цілісності України, зміну меж її території та державного кордону на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Мотивами зазначеного умислу стали євроінтеграційний курс розвитку України, підготовка до підписання Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом, Європейським Співтовариством з атомної енергії та їхніми державами-членами, які були розцінені представниками влади і ЗС РФ як безпосередня загроза економічним та геополітичним інтересам РФ, що сприятиме втраті впливу над політичними процесами в Україні та позбавить контролю над її економічною діяльністю, призведе до поглиблення співпраці України з Організацією Північноатлантичного договору з метою досягнення критеріїв, необхідних для набуття членства у цій організації та можливої денонсації угод щодо тимчасового розташування Чорноморського флоту РФ на території України – в АР Крим та м. Севастополі.

Свою злочинну мету співучасники з числа представників влади та ЗС РФ вирішили досягти шляхом розв'язання та ведення агресивної війни проти України з використанням підпорядкованих підрозділів і військовослужбовців ЗС РФ, у тому числі дислокованих на підставі міжнародних угод на території АР Крим і м. Севастополя, а також залучення до виконання злочинного плану інших осіб, у тому числі громадян України та РФ, створення і фінансування не передбачених законом збройних формувань та вчинення інших злочинів.

При цьому вони усвідомлювали, що такі протиправні дії призведуть до порушення суверенітету і територіальної цілісності України, незаконної зміни меж її території та державного кордону, заподіяння значних матеріальних збитків та інших тяжких наслідків, передбачали і прагнули їх настання.

З метою реалізації вказаного умислу впродовж 2013 року на території РФ службові особи Генерального штабу Збройних Сил Російської Федерації (далі – ГШ ЗС РФ), на виконання наказів та під безпосереднім керівництвом представників влади та службових осіб ЗС РФ, досудове розслідування та судовий розгляд щодо яких здійснюється в інших кримінальних провадженнях, розробили

злочинний план, яким передбачалося досягнення військово-політичних цілей РФ, які, на думку співучасників, були прямо пов'язані з необхідністю незаконної окупації та подальшої анексії АР Крим, м. Севастополя та південно-східних регіонів України та, поряд із застосуванням політичних, дипломатичних, економічних та інформаційних заходів, використання протестного потенціалу населення південно-східних регіонів України для організації сепаратистських референдумів, спрямованих на порушення територіальної цілісності України.

Ураховуючи, що територія АР Крим та м. Севастополя мала найбільше військово-стратегічне значення для представників влади та ЗС РФ серед інших територій України, які були об'єктом їх злочинного посягання, а також те, що на вказаній території дислокувалися підрозділи Чорноморського флоту Російської Федерації (далі – ЧФ РФ), це сприяло найбільш прихованому використанню регулярних військ ЗС РФ поряд з іншими елементами гібридної війни, а тому ведення гібридної війни проти України співучасники злочинного плану вирішили розпочати на території півострова Крим.

Для ефективної реалізації плану вирішено залучити військовослужбовців ЗС РФ, співробітників інших силових відомств РФ, представників влади, інших громадян РФ та України. Крім того, з цією ж метою, представниками влади РФ створено та озброєно іррегулярні незаконні збройні формування, озброєні банди та групи найманців, якими керували офіцери спецслужб і ЗС РФ.

Так, починаючи з 20 лютого 2014 року для реалізації вищезазначеного умислу, з метою блокування та захоплення адміністративних будівель і ключових об'єктів військової та цивільної інфраструктури для забезпечення військової окупації та подальшої анексії РФ території АР Крим і м. Севастополя, на територію суверенної держави Україна, а саме АР Крим і м. Севастополь, здійснено вторгнення військовим, морським та повітряним транспортом окремих підрозділів ЗС РФ.

У подальшому військовослужбовцями ЗС РФ здійснено захоплення будівель центральних органів влади АР Крим та встановлено контроль над їхньою діяльністю з метою забезпечення прийняття вигідних та необхідних для РФ рішень. Крім того здійснено блокування автошляхів, захоплення аеропортів та транспортних підприємств, військових частин ЗС України, пошкодження та знищення військового майна, що має важливе оборонне значення для України.

Відтак всупереч міжнародному правопорядку, з нехтуванням державного суверенітету та територіальної цілісності України, починаючи з 20 лютого 2014 року, представниками влади РФ і службовими особами ЗС РФ розпочато збройне вторгнення регулярних військ РФ на територію України з метою зміни меж території та державного кордону України, на порушення порядку, встановленого Конституцією України, та військової окупації території АР Крим і м. Севастополя.

Також представниками влади і ЗС РФ вчинялися дії щодо зміни меж території та державного кордону України на іншій території України.

Так, вказаними особами у березні – квітні 2014 року організовувалися та проводилися антиурядові протестні акції, найбільш масові з яких – у Луганській, Донецькій, Харківській, Дніпропетровській, Запорізькій, Миколаївській, Херсонській та Одеській областях з метою поширення сепаратистських

проросійських гасел та здійснення силового захоплення адміністративних будівель органів державної влади для послідувочої організації незаконних референдумів, спрямованих на порушення територіальної цілісності України.

З метою гарантованого досягнення указаних цілей та створення видимості того, що в Україні триває внутрішній конфлікт, представники влади та ЗС РФ вирішили створити на її території терористичні організації, які поряд із основною функцією – здійснення терористичної діяльності, створювали враження діяльності в межах Донецької та Луганської областей опозиційних сил, які нібито від імені та за цілковитої підтримки місцевого населення відстоюють їх право на самовизначення та незалежність, що прямо суперечить Конституції України та нормам міжнародного права.

Так, під безпосереднім керівництвом та контролем невстановлених на цей час представників влади та ЗС РФ, 07 квітня 2014 року на території Донецької області України створено терористичну організацію «Донецька народна республіка» (далі – «ДНР»), а 27 квітня 2014 року на території Луганської області України – терористичну організацію «Луганська народна республіка» (далі – «ЛНР»), у складі яких утворені незаконні збройні формування, які функціонують і по теперішній час.

Контроль та координація діяльності цих терористичних організацій, як і їх фінансове та матеріальне забезпечення, у тому числі зброєю, боєприпасами, військовою технікою, здійснюється представниками влади та ЗС РФ.

Основними завданнями учасників указаних терористичних організацій є насильницьке повалення конституційного ладу, захоплення державної влади в Україні, зміна меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, шляхом застосування зброї, вчинення терористичних актів – здійснення вибухів, підпалів та інших дій, які створюють небезпеку для життя та здоров'я людини, загрозу заподіяння значної майнової шкоди та настання інших тяжких наслідків.

Незаконні збройні формування терористичних організацій «ДНР» і «ЛНР», іррегулярні збройні формування РФ та військовослужбовці ЗС РФ чинять збройний опір Україні у відновленні територіальної цілісності та забезпеченні правопорядку, при цьому учасники політичного блоку вказаних терористичних організацій, за підтримки та сприяння представників влади РФ під виглядом органів державної влади, створили окупаційні адміністрації Російської Федерації, які забезпечують подальшу окупацію та здійснюють управління вказаними територіями на місцевому рівні.

Оскільки окупація АР Крим і м. Севастополя, частини Донецької і Луганської областей України не принесла бажаних результатів у вигляді встановлення впливу над політичними та економічними процесами в Україні, відмови від співпраці України з Організацією Північноатлантичного договору з метою досягнення критеріїв, необхідних для набуття членства у цій організації, та відмови від євроінтеграційного курсу розвитку країни, вищим політичним і військовим керівництвом РФ вирішено перейти до наступного етапу збройної агресії проти України, розв'язаної ще з лютого 2014 року, а саме до повномасштабного вторгнення на територію України із застосуванням ЗС РФ та інших воєнізованих формувань РФ.

З листопада 2021 року представники влади та ЗС РФ, з метою підготовки до повномасштабного нападу на Україну, організували перекидання підрозділів ЗС та інших військових формувань РФ до кордонів України, що пояснювалося запланованими спільними російсько-білоруськими навчаннями «Союзна рішучість-2022», які розпочалися 10 лютого 2022 року.

Станом на 8 лютого 2022 року вздовж усього кордону з Україною з боку РФ, Республіки Білорусь та тимчасово окупованих територій України зосереджено 140 тис. військових РФ, включаючи повітряний та морський компонент.

З метою створення приводів для ескалації воєнного конфлікту і здійснення спроби виправдання своєї агресії перед громадянами Російської Федерації та світовою спільнотою, представниками влади та ЗС РФ розроблено окремий план, який передбачав вчинення дій, спрямованих на введення в оману і залякування громадян РФ та мешканців тимчасово окупованих територій України, а також вчинення провокацій, які полягали у імітації нападів і вогневих ударів, вчинених нібито підрозділами ЗС України по території РФ та тимчасово окупованим територіям України.

Одночасно із зазначеним передбачалося визнання керівництвом РФ «Донецької народної республіки» і «Луганської народної республіки» незалежними державами та отримання від них звернення з запитом про надання військової підтримки, яка викликана нібито агресією Збройних Сил України.

На виконання зазначених намірів, 15 лютого 2022 року Державна дума Російської Федерації звернулася до Президента Російської Федерації з проханням визнати незалежність «самопроголошених Донецької та Луганської народних республік».

18 лютого 2022 року керівниками російських окупаційних адміністрацій на тимчасово окупованих територіях Донецької та Луганської областей повідомлено про проведення евакуації місцевого населення тимчасово окупованих територій України до Ростовської області, що пояснювалося вигаданими застереженнями про те, що Збройні Сили України мають намір атакувати тимчасово окуповані території та здійснити їх силове повернення під контроль України.

19 лютого 2022 року вказаними особами було оголошено так звану загальну мобілізацію жителів тимчасово окупованих територій Донецької та Луганської областей.

21 лютого 2022 року керівники російських окупаційних адміністрацій на тимчасово окупованих територіях Донецької та Луганської областей звернулися до Президента Російської Федерації з проханням визнати незалежність так званих Донецької та Луганської народних республік.

В цей же день, Президент Російської Федерації скликав позачергове засідання Ради безпеки Російської Федерації, де обговорено питання щодо доцільності визнання незалежності Донецької та Луганської народних республік.

Службові особи з числа вищого керівництва РФ, які входять до складу Ради безпеки РФ, публічно підтримали звернення Державної думи РФ та заявили про необхідність визнання Президентом РФ незалежності «Донецької народної республіки» та «Луганської народної республіки».

Цього ж дня Президент Російської Федерації підписав указ про визнання незалежності Донецької народної республіки та Луганської народної республіки.

22 лютого 2022 року Президент Російської Федерації підписав з керівниками російських окупаційних адміністрацій на тимчасово окупованих територіях Донецької та Луганської областей договори про дружбу, співробітництво та взаємну допомогу, які в той же день ратифіковані Державною думою та Радою Федерації РФ.

В цей же день Президент Російської Федерації, реалізуючи злочинний план, з метою надання видимості законності дій по нападу на Україну, направив до Ради Федерації РФ звернення про використання Збройних Сил РФ за межами РФ, яке було задоволено.

23 лютого 2022 року керівники російських окупаційних адміністрацій на тимчасово окупованих територіях Донецької та Луганської областей звернулися до Президента Російської Федерації з проханням надати допомогу у відбитті надуманої ними воєнної агресії «українського режиму щодо населення» так званих Донецької та Луганської народних республік.

24 лютого 2022 року о 5 годині Президент Російської Федерації оголосив про своє рішення почати військову операцію в Україні.

В подальшому цього ж дня Збройними Силами РФ, які діяли за наказом керівництва РФ і ЗС РФ, здійснено пуск крилатих та балістичних ракет по аеродромам, військовим штабам і складам ЗС України, а також підрозділами ЗС та інших військових формувань РФ здійснено широкомасштабне вторгнення на територію суверенної держави Україна.

Починаючи з 5 години 24 лютого 2022 року підрозділи ЗС та інших військових формувань РФ здійснюють спроби окупації українських міст, які супроводжуються бойовим застосуванням авіації, артилерійськими та ракетними ударами, а також застосуванням броньованої техніки та іншого озброєння. При цьому вогневі удари здійснюються по об'єктам, які захищені нормами міжнародного гуманітарного права. Зазначені дії призвели до тяжких наслідків у вигляді загибелі людей, у тому числі дітей, отримання ними тілесних ушкоджень різного ступеня тяжкості та заподіяння матеріальних збитків у вигляді знищення будівель, майна та інфраструктури.

Установлено, що Голова Чеченської Республіки Російської Федерації Кадиров Р.А., фактично здійснює керівництво, воєнне планування і управління окремими підрозділами Північно-Кавказького округу військ національної гвардії Російської Федерації (далі - ПКО ВНГ РФ), Управління Федеральної служби військ національної гвардії Російської Федерації по Чеченській Республіці (далі – УФСВ НГ РФ по ЧР), Міністерства внутрішніх справ Російської Федерації по Чеченській Республіці (далі МВС РФ по ЧР), шляхом надання вказівок, наказів, заслуховування звітів та доповідей від керівників ПКО ВНГ РФ, УФСВ НГ РФ по ЧР, командирів окремих підрозділів ПКО ВНГ РФ, УФСВ НГ РФ по ЧР, МВС РФ по ЧР, здійснення заохочення та нагородження особового складу вказаних вище підрозділів.

Встановлено, що Кадиров Р.А., на виконання рішення президента Російської Федерації Путіна В.В. про початок військової операції в Україні, повністю підтримуючи таке рішення, діючи умисно, з метою окупації території України, зміни меж території України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, усвідомлюючи можливість настання

тяжких наслідків, у тому числі загибелі людей, у невстановлений час, але не пізніше 24.02.2022, віддав наказ керівникам та командирам окремих підрозділів ПКО ВНГ РФ, УФСВ НГ РФ по ЧР, МВС РФ по ЧР перетнути державний кордон України для ведення агресивної війни на території України, у тому числі для захоплення, утримання і встановлення контролю над населеними пунктами України.

На виконання наказів та вказівок Кадірова Р.А. військові окремих підрозділів ПКО ВНГ РФ, УФСВ НГ РФ по ЧР, МВС РФ по ЧР, а саме: військові 141 спеціального моторизованого полку та 249 окремого спеціального моторизованого батальйону 46 окремої бригади оперативного призначення Північно-Кавказького округу Військ національної гвардії РФ; загону мобільного особливого призначення (ОМОН «Ахмат Грозний»), загону мобільного особливого призначення (ОМОН «Ахмат-Крепость» на транспорті), спеціального загону швидкого реагування «Ахмат» Управління Федеральної служби військ національної гвардії Російської Федерації по Чеченській Республіці; полку поліції з охорони об'єктів нафтогазового комплексу – філіалу федеральної державної казенної установи «Управління позавідомчої охорони військ Національної гвардії Російської Федерації по Чеченській Республіці», полку поліції спеціального призначення Міністерства внутрішніх справ по Чеченській Республіці, а також військового підрозділу - спецназу «Ахмат» (далі – спецназу «Ахмат»), створеного не пізніше 17.03.2022 шляхом залучення Кадіровим Р.А. добровольців, у лютому-березні 2022 року перетнули державний кордон України в Київській, Донецькій, Луганській областях та із застосуванням бойової техніки, стрілецької зброї почали ведення агресивних воєнних дій на території указаних областей з метою захоплення живої сили, бойової техніки і військових частин Збройних Сил України та інших військових формувань, захоплення, встановлення контролю та утримання населених пунктів, окремих підприємств, установ, організацій.

На виконання наказів та вказівок Кадірова Р.А. військовими указаних підрозділів із застосуванням бойової техніки, стрілецької зброї у взаємодії з підрозділами Збройних сил РФ, незаконних збройних формувань так званих «ДНР» та «ЛНР», у результаті ведення агресивної війни, починаючи з лютого 2022 року здійснено захоплення та встановлено контроль над окремими населеними пунктами Донецької, Луганської, Запорізької, Херсонської областей, що супроводжувалося знищенням і захопленням живої сили та бойової техніки Збройних Сил України та інших військових формувань України, і призвело до настання тяжких наслідків у вигляді загибелі людей, отримання ними тілесних ушкоджень різного ступеня тяжкості, заподіяння значних матеріальних збитків у вигляді знищення будівель, майна та інфраструктури.

Для продовження виконання завдань щодо ведення агресивної війни проти України, зміни меж території України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, шляхом захоплення, утримання і встановлення контролю над населеними пунктами України, Кадіров Р.А. не пізніше травня 2022 року вирішив шляхом залучення добровольців серед громадян Російської Федерації доукомплектувати особовим складом вищевказані підрозділи та сформував на території Чеченської Республіки нові військові підрозділи.

До виконання вказаного завдання Кади́ров Р.А. залучив Голову Парламенту Чеченської Республіки Даудова М.Х., якому доручив вжити заходів до залучення громадян Російської Федерації як добровольців до військової служби та виконання ними бойових завдань на території України у складі в окремих підрозділів ПКО ВНГ РФ, УФСВ НГ РФ по ЧР, створення шляхом залучення добровольців нових військових підрозділів для участі таких підрозділів у виконанні бойових завдань на території України.

Згідно із положеннями ст. 78 Конституції Чеченської Республіки Парламент Чеченської Республіки є постійно діючим законодавчим органом державної влади Чеченської Республіки.

Відповідно до постанови Вибірчої комісії Чеченської Республіки № 691/169-5 від 21.09.2021 «Про результати виборів депутатів Парламенту Чеченської Республіки п'ятого скликання» встановлено, що до Парламенту Чеченської Республіки обраний 41 депутат, у тому числі Даудов Магомед Хожамедович (від Чеченського регіонального відділення «Всеросійської партії «Єдина Росія»). Згідно із постановою Вибірчої комісії Чеченської Республіки № 693/170-5 від 28.09.2021 Даудова Магомеда Хожамедовича зареєстровано депутатом Парламенту Чеченської Республіки п'ятого скликання. Постановою Парламенту Чеченської Республіки № 4-5с від 04.10.2021 «Про вибори Голови Парламенту Чеченської Республіки» Даудова Магомеда Хожамедовича визнано обраним на посаду Голови Парламенту Чеченської Республіки.

Таким чином, Даудов М.Х., обіймаючи посаду в законодавчому органі іноземної держави, визнається службовою особою та представником влади.

На виконання наданого Кади́ровим Р.А. доручення Даудов М.Х., діючи умисно, з метою зміни меж території України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, використовуючи своє службове становище Голови Парламенту Чеченської Республіки, з травня 2022 року по жовтень 2023 року неодноразово публікував на своєму особистому телеграм-каналі «ЛОРД» https://t.me/MDaudov_95 оголошення, в яких закликав громадян Російської Федерації прибути до м. Грозного Чеченської Республіки, вступити в якості добровольців, уклавши відповідний короткостроковий контракт, до складу військових підрозділів, які дислокуються на території Чеченської Республіки, пройти військову підготовку в Російському університеті спецназу, розташованому у м. Гудермес Чеченської Республіки, та у складі вказаних військових підрозділів відправитися на територію України для виконання бойових завдань.

Виконуючи доручення Голови Чеченської Республіки Кади́рова Р.А. щодо формування нових військових підрозділів Голова Парламенту Чеченської Республіки Даудов М.Х. організував будівництво військових містечок на території селища Ханкала, села Серноводське Чеченської Республіки, для дислокації в них новостворених військових підрозділів.

За результатами таких спільних дій Кади́рова Р.А., Даудова М.Х. до Чеченської Республіки, починаючи з травня 2022 року почали прибувати громадяни Російської Федерації, які пройшовши військову підготовку в Російському університеті спецназу, розташованому у м. Гудермес Чеченської Республіки, уклали короткострокові контракти з військовими підрозділами, що дислокуються на території Чеченської Республіки

Крім того, в результаті таких спільних дій Кадірова Р.А., Даудова М.Х. у вересні 2022 року на території Чеченської Республіки за рахунок, у тому числі залучених Даудовим М.Х. добровольців, було сформовано нові військові підрозділи у складі 42 гвардійської мотострілкової Євпаторійської Червонопрапорної дивізії 58 загальновійськової армії РФ, а саме: 78 моторизований полк спеціального призначення «Північ-Ахмат» імені Героя Російської Федерації А. Кадірова, в/ч 77192 (із дислокацією у селі Серноводське Чеченської Республіки), батальйони «Південь-Ахмат», «Захід-Ахмат», «Схід-Ахмат» (з дислокацією у селищі Ханкала Чеченської Республіки).

Діючи за дорученням Голови Чеченської Республіки Кадірова Р.А., Даудов М.Х., з березня 2022 року по жовтень 2023 року, неодноразово виступав перед військовими окремими підрозділів ПКО ВНГ РФ, УФСВ НГ РФ по ЧР, МВС РФ по ЧР, спецназу «Ахмат», новостворених 78 моторизованого полку спеціального призначення «Північ-Ахмат», батальйонів «Південь-Ахмат», «Захід-Ахмат», «Схід-Ахмат» під час їх відправлення на територію України, наголошуючи про необхідність виконання військовими на території України бойових завдань, поставлених Кадіровим Р.А., направлених на захоплення і утримання населених пунктів України.

Продовжуючи виконувати доручення Кадірова Р.А., Голова Парламенту Чеченської Республіки Даудов М.Х. упродовж липня - листопада 2022 року неодноразово прибував до м. Лисичанськ, м. Попасної Луганської області, м. Маріуполь Донецької області, також до інших місць дислокації вказаних вище військових підрозділів на тимчасово окупованій території України. Під час зустрічей з керівниками вказаних підрозділів Даудов М.Х. зауважував про необхідність продовження виконання військовими на території України бойових завдань, поставлених Кадіровим Р.А., здійснював нагородження особового складу.

Упродовж вересня 2022 року по липень 2023 року Даудов М.Х., виконуючи доручення Голови Чеченської Республіки Кадірова Р.А., провів зустрічі із заступниками міністра оборони Російської Федерації Івановим Т.В., Мізинцевим М.Є., Панковим М.О., Євкуровим Ю.Б., заступниками начальника Генерального штабу Збройних Сил Російської Федерації Рудським С.Ф., Бурдинським Є.В. під час яких обговорював із вищим військовим керівництвом Російської Федерації питання щодо формування нових військових підрозділів, підготовки добровольців на території Чеченської Республіки, виконання ними бойових завдань на території України, їх матеріально-технічного забезпечення, будівництва військових об'єктів.

В результаті спільних дій Кадірова Р.А. та Даудова М.Х. з березня 2022 року по жовтень 2023 року на територію України з території Чеченської Республіки неодноразово прибували військовослужбовці Російської Федерації у складі окремих підрозділів ПКО ВНГ РФ, УФСВ НГ РФ по ЧР, МВС РФ по ЧР, спецназу «Ахмат», 78 моторизованого полку спеціального призначення «Північ-Ахмат», батальйонів «Південь-Ахмат», «Захід-Ахмат», «Схід-Ахмат», сформованих у тому числі за рахунок особового складу залучених Даудовим М.Х. добровольців. Вказані військовослужбовці у період з травня 2022 року по теперішній час на території Донецької, Луганської, Запорізької, Херсонської

областей в ході агресивної війни Російської Федерації проти України виконують бойові завдання, поставлені Кадіровим Р.А., направлені на захоплення та утримання населених пунктів України.

Вказаними діями Даудов М.Х. сприяв Кадірову Р.А., а також іншим представникам військово-політичного керівництва Російської Федерації, військовим Російської Федерації у веденні агресивної війни проти України, встановленні та утриманні контролю над захопленими населеними пунктами Донецької, Луганської, Запорізької, Херсонської областей, що супроводжувалося знищенням і захопленням живої сили та бойової техніки Збройних Сил України та інших військових формувань України, і призвело до настання тяжких наслідків у вигляді загибелі людей, отримання ними тілесних ушкоджень різного ступеня тяжкості, заподіяння значних матеріальних збитків у вигляді знищення будівель, майна та інфраструктури.

Таким чином, Даудов М.Х. здійснив пособництво у веденні агресивної війни, тобто вчинив кримінальне правопорушення, передбачене ч. 5 ст. 27, ч. 2 ст. 437 КК України, а також здійснив пособництво у вчиненні умисних дій з метою зміни меж території України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, які призвели до загибелі людей та інших тяжких наслідків, вчинене представником влади та за попередньою змовою групою осіб, тобто вчинив кримінальне правопорушення, передбачене ч. 5 ст. 27, ч. 3 ст. 110 КК України.

Крім того, встановлено, що Даудов М.Х. здійснив поширення матеріалів, у яких містяться виправдовування, визнання правомірною збройною агресією Російської Федерації проти України, розпочатої у 2014 році, виправдовування тимчасової окупації частини території України, а також глорифікація осіб, які здійснювали збройну агресію Російської Федерації проти України, розпочату у 2014 році.

Так, Головою Чеченської Республіки Кадіровим Р.А. не пізніше 11.04.2022 виготовлено та поширено відеозапис на Telegram-каналі «Kadyrov_95» (публікація за посиланням: https://t.me/RKadyrov_95/1853), а також не пізніше 17.04.2022 виготовлено та поширено відеозапис на Telegram-каналі «Kadyrov_95» (публікація за посиланням: https://t.me/RKadyrov_95/1911). У вказаних відеозаписах містяться висловлювання Кадірова Р.А., спрямовані на виправдовування, визнання правомірною збройною агресією Російської Федерації проти України, розпочатої у 2014 році, виправдовування тимчасової окупації частини території України, а також глорифікація осіб, які здійснювали збройну агресію Російської Федерації проти України, розпочату у 2014 році.

Даудов М.Х., будучи службовою особою, діючи умисно, маючи на меті доведення до необмеженого кола осіб виправдовування, визнання правомірною збройною агресією Російської Федерації проти України, розпочатої у 2014 році, виправдовування, визнання правомірною тимчасової окупації частини території України, а також глорифікацію осіб, які здійснювали збройну агресію Російської Федерації проти України, розпочату у 2014 році, перебуваючи у невстановленому місці, о 19 годині 02 хвилини 11.04.2022 шляхом розміщення відповідної публікації поширив відеозапис, викладений Кадіровим Р.А. за посиланням

https://t.me/RKadyrov_95/1853, на своєму Telegram-каналі «ЛОРД» (публікація за посиланням https://t.me/MDaudov_95/284).

Продовжуючи свої злочинні дії, Даудов М.Х. будучи службовою особою, діючи умисно, маючи на меті доведення до необмеженого кола осіб виправдовування, визнання правомірною збройної агресії Російської Федерації проти України, розпочатої у 2014 році, виправдовування, визнання правомірною тимчасової окупації частини території України, а також глорифікацію осіб, які здійснювали збройну агресію Російської Федерації проти України, розпочату у 2014 році, перебуваючи у невстановленому місці, о 17 годині 02 хвилини 17.04.2022 шляхом розміщення відповідної публікації поширив відеозапис, викладений Кадировим Р.А. за посиланням https://t.me/RKadyrov_95/1911, на своєму Telegram-каналі «ЛОРД» (публікація за посиланням https://t.me/MDaudov_95/315). Поширення цих матеріалів здійснювалося шляхом публікації їх у Telegram-каналі «ЛОРД». Водночас через специфіку функціонування вказаного засобу соціальної комунікації ці матеріали були доступні необмеженій кількості осіб.

Таким чином, Даудов М.Х., будучи службовою особою, поширив матеріали, у яких містяться виправдовування, визнання правомірною збройної агресії Російської Федерації проти України, розпочатої у 2014 році, виправдовування, визнання правомірною тимчасової окупації частини території України, а також глорифікація осіб, які здійснювали збройну агресію Російської Федерації проти України, розпочату у 2014 році, тобто вчинив кримінальне правопорушення, передбачене ч. 3 ст. 436-2 КК України.

Старший слідчий в ОВС 3 відділу
3 управління досудового розслідування
Головного слідчого управління
Служби безпеки України
«ПОГОДЖЕНО»
Прокурор третього відділу
управління процесуального керівництва
та підтримання публічного обвинувачення
Департаменту протидії злочинам,
вчиненим в умовах збройного конфлікту
Офісу Генерального прокурора
«23» листопада 2023 року

Анастасія РАДІОНОВА

Сергій ПРАНОВ

Одночасно, у відповідності до вимог ст. ст. 42, 277 КПК України роз'яснено, що підозрюваний має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;
- 3) на першу вимогу мати захисника і зустріч із ним незалежно від часу в робочі, вихідні, святкові, неробочі дні до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту з зустрічі без обмеження в часі та кількості в робочі, вихідні, святкові, неробочі дні; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних діях; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального

- провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів для оплати такої допомоги;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
 - 5) давати пояснення, показання з приводу підозри, в будь-який момент відмовитися їх давати;
 - 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
 - 7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;
 - 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
 - 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
 - 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
 - 11) застосовувати з дотриманням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);
 - 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
 - 13) заявляти відводи;
 - 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;
 - 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
 - 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;
 - 17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра не підтвердилася;
 - 18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний має також інші процесуальні права передбачені цим кодексом.

Підозрюваному вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням, особою, яка здійснює таке повідомлення.

Підозрюваний / _____ / _____

«__» год. «__» хвилин «__» _____ 2023 року

Про зміну раніше повідомленої підозри мені повідомлено, повідомлення вручено, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний / _____ / _____

«__» год. «__» хвилин «__» _____ 2023 року

**Старший слідчий в ОВС 3 відділу
3 управління досудового розслідування
Головного слідчого управління
Служби безпеки України**

Анастасія РАДІОНОВА